

přihlásiti ještě v ediktální lhůtě po svolání pozůstalostních věřitelů. Podle doslovu § 814 obč. zák. má svolání pozůstalostních věřitelů za účel, zjistiti stav dluhů a tomuto účelu jest učiněno plně zadost, přihlásí-li věřitel svou pohledávku u soudu vůbec, třebaš nikoliv v ediktální lhůtě, nebo byla-li tato pohledávka nějakým způsobem dědicům již dříve oznámena (tak i rozh. býv. nejv. soudu ze dne 7. března 1900, čís. 3137 sb. Nowak čís. 222). Tento předpoklad jest však v souzeném případě u firmy M. splněn, takže nebylo příčiny, by byla opomenuta při placení pozůstalostních dluhů. Jak bylo dále zjištěno, svolala sice žalovaná pozůstalostní věřitele, avšak uspokojila ihned některé z přihlásivších se dědiců, aniž vzala zřetel k nárokům firmy M., takže pozůstalost byla vyčerpána a firma M. nedošla zaplacení, ježto pozůstalost nestačila. Jest proto v souzeném případě použití ustanovení § 815 obč. zák., podle něhož dědic, nehledíc k jeho podmíněné dědické přihlášce, ručí neuspokojeným pozůstalostním věřitelům celým svým jměním tak, jak by byli došli zaplacení, kdyby bylo pozůstalosti podle zákona bývalo použito k uspokojení věřitelů, t. j. ručí jim svým celým jměním za pozůstalostní úpadkovou kvotu (rozh. býv. nejv. soudu ze dne 14. května 1908, Slg. XI. 4237). Ježto tu bylo nepochybně předlužení pozůstalosti, byla žalovaná podle § 815 obč. zák. povinna, použití pozůstalosti podle zákonného pořádku, t. j. vyhlášením úpadku nebo úpadkovým rozdělením k poměrnému uspokojení všech věřitelů a nebylo právního důvodu, by firma M. nebyla uspokojena. Vzhledem ke stavu pozůstalostního jmění vypočítal pak odvolací soud, že firma M. byla by v úpadku obdržela 834 Kč, pročež tento peníz žalujícímu družstvu přisoudil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání žalované.

D ů v o d y:

Nesprávné právní posouzení věci vytýká dovolatelka napadenému rozsudku proto, že přisoudil žalobkyni částku připadající na její pohledávku, ačkoliv nebyla přihlášena v ediktální lhůtě. Nutno však souhlasiti s právním názorem odvolacího soudu, že stačilo, že sporná pohledávka byla již přihlášena před rozepsáním ediktální lhůty, neboť znala-li dovolatelka tuto pohledávku již dříve, což není popřeno, nemůže býti žalobkyni ke škodě, že nepřihlásila pohledávku znovu v ediktální lhůtě (srov. Krasnopolski, Erbrecht § 55 a literaturu a judikaturu tamtéž uvedenou). Žalobkyně přihlásila svou pohledávku v pozůstalostním řízení a dovolatelka nemohla se tudíž považovati za oprávněnu předpokládati, že se žalobkyně vzdala své pohledávky proto, že neopakovala ohlášku.

Čís. 9745.

Do firmy akciové společnosti lze pojeti jména historická, alegorická, fantastická.

(Rozh. ze dne 15. března 1930, R II 72/30.)

Rejstříkový soud nevyhověl návrhu společnosti G., by firma »Viktoria«, akciová společnost pro gumový průmysl, byla z obchodního rejstříku vymazána, pokud se týče, by akciové společnosti bylo uloženo zvoliti si jinou firmu. Důvody: Firma G. uvádí, že si firma »Viktoria« akciová společnost pro průmysl gumový, zvolila jako dodatek k firmě fantastické slovo »Viktoria« a dala si je zapsati jako známku teprve po zápisu firmy, takže prý jest již z tohoto důvodu firma nezákonná. Mimo to rozhodlo ministerstvo obchodu dne 12. června 1924, čís. 1497/24, že zápis této známky jest vzhledem k stejné známce navrhuující firmy, mající prioritu ze dne 28. června 1897, právně bezúčinným. Tím prý pozbyla firma vůbec právního podkladu a jde prý o firmu nepřipustnou, která byla zvolena jen za tím účelem, by obecenstvo o původu zboží bylo klamáno. Navrhuje proto, by soud firmu »Viktoria«, akciová společnost pro průmysl gumový, vymazal, pokud se týče nařídil této společnosti, by si zvolila jinou firmu. Podle čl. 18 obch. zák. musí firma akciové společnosti zpravidla býti zvolena z předmětů podnikání. Jméno společníků nebo jiných osob nesmí do firmy býti pojato. Z toho nelze však vyvozovati, že vůbec nějaké jméno jako dodatek do firmy akciové společnosti nesmí býti pojato. Účelem tohoto ustanovení jest zameziti, by se nezdálo, že jest tu osobní účast a ručení. Jestli nepochybně, že tomu tak není, připouští se i připojení jmen. Lze tudíž jako dodatek pojmuti do firmy akciové společnosti jméno mythologické nebo historické. Není pochybností o tom, že »Viktoria« nebo »Victoria« značí kromě vítězství také starořímskou bohyni vítězství a že jest tudíž jménem mythologickým. V důsledku toho soud firemní, aniž byl předem předložen doklad o zápisu dodatku »Viktoria« do známkového rejstříku Obchodní a živnostenské komory, povolil zápis firmy tak, jak ji ministerstvo vnitra již svým výnosem ze dne 6. června 1921, čís. 6388/21 schválilo. Než, i kdyby bylo správně tvrzení navrhovatelky o nutnosti zápisu dodatku k firmě do známkového rejstříku, nebylo by důvodu, by odpůrkyně měla nyní znění firmy změnit, ana dodatečně známka zboží »Viktoria« byla ze seznamu známek vymazána. Akciová společnost »Viktoria« jest pod touto firmou, které užívá od roku 1921 v obchodním světě a u svého zákaznictva známa, takže by utrpěla nesmírnou škodu, kdyby jí nyní bylo zakázáno tuto firmu nadále vésti. Podle názoru Obchodní a živnostenské komory není vůbec obavy a nebyl jí oznámen případ, že by firma »Viktoria«, akciová společnost pro gumový průmysl, byla zaměněna s navrhuující firmou, to tím méně, an doslov těchto firem jest úplně různý a jen firma prvnější má sídlo v B. Obchodní svět ve styku s těmito firmami není v pochybnosti o tom, o jakou firmu se vlastně jedná. Rekurzí soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Jest sice pravda, že si firma Viktorie, akciová společnost v B., dala zapsati známku »Viktoria«, jež však byla vymazána, poněvadž stěžovatelka měla známku tohoto znění již dříve zapsanu. Avšak proto nelze akciovou společnost Viktoria nutiti, by tento dodatek z firmy odstranila, nebo by vůbec svou firmu změnila. Neboť akciová společnost Viktoria jest i s tímto dodatkem již od roku 1921 mezi svými zákazníky

zavedena a známa a utrpěla by zajisté velkou škodu, kdyby jí bylo zakázáno dosavadní firmu dále vésti. Správně tedy nevyhověl první soud žádosti stěžovatelky, nanejvýš i proto, že v B. není jiné firmy toho jména, od jejíhož znění by se firma Viktoria, akciová společnost pro průmysl gumový v B., nelišila. Dokonce není to firma, která si nyní stěžuje, neboť její znění jest docela jiné a mimo to nemá sídlo v B., takže záměna obou firem není možná (čl. 20 obch. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatelka napadá souhlasná usnesení soudů nižších stolic pro zřejmý rozpor se zákonem (§ 16 nesp. říz.), neč neprávem. Podle čl. 18 obch. zák. musí firma akciové společnosti býti zpravidla vzata z předmětu jejího podniku. Jména společníků nebo jiných osob nesmějí býti pojata do firmy. Tímto zákonným ustanovením není však nijak zabráněno, by nebyla pojata do firmy akciové společnosti jména historická, alegorická, fantastická, jak již soud prvé stolice správně rozpoznal (srov. Staub-Pisko komentář k obch. zák. článek 18, Hermann-Otavský Všeob. zák. obch. str. 56, Švamberg, Právo firemní § 40, Wenig, Příručka obch. práva str. 68 pozn. 18). Stěžovatelka jest na omylu, tvrdíc, že nejvyšší soud vyslovil zásadu, že se tak může státi jen pod podmínkou, že ona jména byla zapsána do známkového rejstříku jako ochranná známka. To z rozhodnutí sb. n. s. čís. 2636, na něž stěžovatelka poukazuje, nijak nevyplývá, a liché jsou proto veškeré její závěry vyvozené z tohoto mylného předpokladu. Tvrzení stěžovatelky, že i v tomto případě byl povolen firmě Viktoria, akciová společnost pro gumový průmysl v B., zápis slova Viktoria do obchodního rejstříku na základě zápisu do známkového rejstříku, jest v rozporu se spisy. Toto slovo jako součást firmy zmíněné akciové společnosti jest již v jejích stanovách, jež byly schváleny výnosem ministerstva vnitra ze dne 6. července 1921, čís. 6388/21-17, a, poněvadž se tato firma nepřiči nijak předpisům obchodního zákona, neměl rejstříkový soud přičiny, by ji nezapsal do obchodního rejstříku, což se stalo již dne 15. října 1921. Teprve dne 2. listopadu 1921 byla známka Viktoria zapsána do známkového rejstříku. Okolnost, že tato známka byla potom zase vymazána ze známkového rejstříku, když ministerstvo obchodu dne 12. června 1924 rozhodlo, že tento zápis jest neúčinný, nemohla míti vliv na napadený zápis firmy v obchodním rejstříku. Správnost tohoto zápisu jest posuzovati jen podle příslušných předpisů obchodního zákona. Otázku, zda firma jest závadná s hlediska zákona o nekalé soutěži čís. 111/27, nelze řešiti v tomto řízení. Ostatně podala stěžovatelka také již žalobu ve smyslu § 15 zmíněného zákona, jak vyplývá ze spisů. Neprávem proto vytýká stěžovatelka, že napadená usnesení jsou ve zřejmém rozporu se zákonem a poněvadž tu není předpokladů § 16 nesp. říz., bylo dovolací stížnosti odepříti úspěch.